

[Kampmann.]

vilkår og lige økonomiske vilkår, og jeg tror med mit kendskab til vognmændene, at man er indstillet på, at dette samarbejde og denne konkurrence skal foregå på lige vilkår og måske også på mere lige vilkår, end det er tilfældet i dag.

For så vidt angår flytrafikken, lufthavne, er vi af den opfattelse, at vi har provinslufthavne nok i Danmark. Jeg bør vel endda gå så langt som til at sige, at vi nok har et par stykker for meget, men for ikke at træde nogen af de tilstedeværende folketingsmedlemmer for stærkt over tærne skal jeg undlade at nævne navne for, hvilke lufthavne vi har for meget i Danmark. Jeg skal bare gøre den generelle bemærkning, at vi har for mange provinslufthavne i Danmark. Det er imidlertid en skade, en gammel skade, som vi må leve med nogle år endnu, og vi må leve med den efter min mening lige så længe det varer, indtil en fast Storebæltsforbindelse bliver en realitet. For i samme øjeblik en fast Storebæltsforbindelse bliver en realitet, ved vi jo — det er ikke sikkert, at alle vil indrømme det — at der sker en ændring i provinslufthavnstrukturen i Danmark, og at passagergrundlaget vil blive trukket væk fra en række af de provinslufthavne, som i dag med nød og næppe klarer sig.

På samme måde gælder det for andre havne, nemlig søhavnene, at vi her måske nok har i overkanten af antallet af havne, og derfor glæder vi os over de styringsmuligheder, der ligger i forbindelse med den nye havnelov.

Vi har jo i folketingsrådet modtaget en henvendelse fra Amtsrådsforeningen om at ændre den tredelte styring for vejene mellem staten, amterne og kommunerne. Lad mig sige på socialdemokratiets vegne, at vi går imod det forslag. Vi kan ikke acceptere, at det, der bliver realitet i forslaget, nemlig at amterne skal overtage en del af de statslige hovedlandeveje, skulle blive en realitet.

Det, der jo er meningen i dag, hvis man ønsker at opprioritere den kollektive trafik og tilsvarende nedprioritere den individuelle trafik, kan jo kun lade sig gøre, hvis man har nogle styringsinstrumenter, og det vil sige, hvis man ejer nogle veje. Vi kan jo komme i den situation, som vi har været i,

at staten nedprioriterer de statslige veje, og derefter opprioriterer amterne og kommunerne deres veje, hvorefter hele vejsektoren som sådan bliver opprioriteret. Det er en absurditet, og det kan vi ikke gå med til. Efter min mening burde vi i virkeligheden gå den anden vej og styrke den statslige styringsmulighed over for vejsektoren, uanset om det er statslige, amtslige eller kommunale veje.

Til sidst skal jeg sige, at vi i socialdemokratiet mener, der er meget behov for, som ministeren er inde på det, at styrke planorganisationen i ministeriet, og vi vil støtte, som vi også har gjort det i udvalget, at ministeren snarest muligt får nedsat det nødvendige planlægningssekretariat i ministeriet direkte under ministeren, således at man kan samordne de tre departementer, som nok giver ministeren meget arbejde til daglig.

Derefter skal jeg gøre nogle bemærkninger om de enkelte store projekter, hvoraf Store Bælt er nævnt i den mundtlige redegørelse, mens de andre er nævnt i den skriftlige redegørelse. Vi er i socialdemokratiet enige om, at vi ikke ønsker at gøre det til en Storebæltsdebat i dag. Jeg håber, at andre ordførere vil hjælpe i disse bestræbelser. Når jeg gør det, så er det, fordi vi jo får en Storebæltsdebat i folketingsrådet. Det er jo ingen hemmelighed, at der er delte meninger om udformningen af Storebæltsbroen i socialdemokratiet, og derfor vil jeg henstille, at vi i udvalget om offentlige arbejder — og jeg håber, at vi kan blive enige om det — finder ud af, hvorledes vi finder en afklaring af, hvilken udformning projektet Store Bælt skal have. Det er nok mest praktisk, at vi stiller et ændringsforslag igennem udvalget om offentlige arbejder og får det til afstemning i folketingsrådet inden jul. Det er afgørende, at vi får en afgørelse inden jul, for der er knyttet meget store erhvervmæssige og beskæftigelsesmæssige interesser til, at vi snart kommer i gang med den faste forbindelse over Store Bælt. Det bør ikke fortsat kunne forsinkes af en diskussion om den ene eller den anden udformning, så jeg synes, det er det mest reelle, og skal foreslå, at det er det, vi gør i udvalget om offentlige arbejder.

Dernæst omtales Storstrømsforbindelsen,